

W mowie Jezusa "Droga" nie oznacza zmiany miejsca ale sposób wejścia w bliską zażyłość z Ojcem.

⁶ Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie.

Kolejna uroczysta definicja określająca misję Jezusa. Jest On drogą, prowadzącą do Ojca, jest przykładem do naśladowania, jest Pośrednikiem poprzez którego trzeba przejść, by dojść do Boga. On jest Drogą jako Prawda - objawiając kim jest Bóg i kim jest człowiek; On jest Drogą jako Życie - przekazując życie jakie jest w Bogu, który czyni z nas swoje dzieci (1,4; 5,26; 6,57).

Św. Augustyn († 430): Ta droga oczyszcza całego człowieka i przygotowuje śmiertelnika we wszystkich jego częściach na nieśmiertelność. Aby nie szukać innego oczyszczenia dla tej części człowieka, którą Porfiriusz nazywa rozumną, a innego dla owej, którą zowie duchową, a jeszcze innego dla ciała, przeto najprawdziwszy i najpotężniejszy Oczyszciciel i Zbawca przyjął na siebie całe człowieczeństwo. Poza tą drogą, której nigdy rodzaj nie był pozbawiony, ani wtedy, gdy te rzeczy były przepowiadane, ani gdy je już jako dokonane rozgłaszano, nikt wyzwolony nie był, nie jest i nie będzie... Ci co nie wierzą w niezawodność tej drogi wiodącej nas aż do oglądania Boga i trwania przy Nim na wieki, drogi opartej na prawdzie Pisma Świętego, które nam ją wskazuje i zaleca, a nie wierząc, też jej nie rozumieją - ci mogą ją zwalczać, ale zwalczyć jej nie zdołają.

⁷ Gdybyście Mnie poznali, znalibyście i mojego Ojca. Ale teraz już Go znacie i zobaczyliście».

Jezus w swojej ludzkiej naturze jest pełnią objawienia Ojca. Stąd Jego prowokujące stwierdzenie: "Ale teraz już Go znacie i zobaczyliście".

⁸ Rzekł do Niego Filip: «Panie, pokaż nam Ojca, a to nam wystarczy».

Filip, jak wszyscy Żydzi, oczekuje nadzwyczajnego objawienia Boga (2,18). Chce widzieć znaki a nie pozostać jedynie na płaszczyźnie wiary, która jest wierzeniem bez widzenia (20,29).

⁹ Odpowiedział mu Jezus: «Filipie, tak długo jestem z wami, a jeszcze Mnie nie poznałeś? Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca. Dlaczego więc mówisz: "Pokaż nam Ojca?"

Trzeba wierzyć w Jezusa jako objawienie się Ojca. On jest jedynym znakiem, jedynym obliczem, "ikoną" Ojca. Ojciec, niewidoczny jako Bóg, stał się widocznym za pośrednictwem Jezusa (1,14). Lecz aby go w rzeczywistości zobaczyć trzeba w Niego uwierzyć, w wierze odkryć, że Ojciec i Syn są w doskonałej jedności ze sobą.

¹⁰ Czy nie wierzysz, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie? Słów tych, które wam mówię, nie wypowiadam od siebie. Ojciec, który trwa we Mnie, On sam dokonuje tych dzieł.

¹¹ Wiercie Mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie. Jeżeli zaś nie - wiercie przynajmniej ze względu na same dzieła!

¹² Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto we Mnie wierzy, będzie także dokonywał tych dzieł, których Ja dokonuję, owszem, i większe od tych uczyni, bo Ja idę do Ojca.

Jak zawsze w tej ewangelii, to co mówi się o relacji Jezusa i Ojca od razu zostaje odniesione do uczniów. Kościół jest ikoną Chrystusa, jak Jezus jest ikoną Ojca. To co Ojciec zrealizował w Jezusie kontynuuje dalej, za pośrednictwem Jezusa, w Kościele.

Owocność Kościoła leży w zwycięstwie Jezusa, które pozwala Mu posłać od Ojca Ducha Świętego (16,7).

5 NIEDZIELA WIELKANOCNA (A) J 14,1-12

I: Dz 6,1-7; II: 1P 2,4-9

¹ Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzyście w Boga? I we Mnie wiercie!

² W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Idę przecież przygotować wam miejsce.

³ A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem.

⁴ Znacie drogę, dokąd Ja idę».

⁵ Odezwał się do Niego Tomasz: «Panie, nie wiemy, dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę?»

⁶ Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie.

⁷ Gdybyście Mnie poznali, znalibyście i mojego Ojca. Ale teraz już Go znacie i zobaczyliście».

⁸ Rzekł do Niego Filip: «Panie, pokaż nam Ojca, a to nam wystarczy».

⁹ Odpowiedział mu Jezus: «Filipie, tak długo jestem z wami, a jeszcze Mnie nie poznałeś? Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca. Dlaczego więc mówisz: "Pokaż nam Ojca?"

¹⁰ Czy nie wierzysz, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie? Słów tych, które wam mówię, nie wypowiadam od siebie. Ojciec, który trwa we Mnie, On sam dokonuje tych dzieł.

¹¹ Wiercie Mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie. Jeżeli zaś nie - wiercie przynajmniej ze względu na same dzieła!

¹² Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto we Mnie wierzy, będzie także dokonywał tych dzieł, których Ja dokonuję, owszem, i większe od tych uczyni, bo Ja idę do Ojca.

SAMUEL DORSTAŁ, A PAN BYŁ Z NIM. NIE POZWOLIŁ UPAŚĆ ŻADNEMU JEGO SŁOWU NA ZIEMIĘ (1Sm 3:19)

¹ Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzyście w Boga? I we Mnie wiercie!

J 14:27 Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie tak jak daje świat, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze ani się lęka!

J 16:33 To wam powiedziałem, abyście pokój we Mnie mieli. Na świecie doznacie ucisku, ale miejcie odwagę: Jam zwyciężył świat».

² W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Idę przecież przygotować wam miejsce.

2Kor 5:1 Wiemy bowiem, że jeśli nawet zniszczy nasz przybytek doczesnego zamieszkania, będziemy mieli mieszkanie od Boga, dom nie ręką uczyniony, lecz wiecznie trwały w niebie.

³ A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem.

J 12:26 A kto by chciał Mi służyć, niech idzie za Mną, a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa. A jeśli ktoś Mi służy, uczci go mój Ojciec.

J 17:24 Ojczy, chcę, aby także ci, których Mi dałeś, byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, aby widzieli chwałę moją, którą Mi dałeś, bo umiłowałeś Mnie przed założeniem świata.

⁴ **Znacie drogę, dokąd Ja idę».**

⁵ **Odezwał się do Niego Tomasz: «Panie, nie wiemy, dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę?»**

J 11:16 Na to Tomasz, zwany Didymos, rzekł do współuczniów: «Chodźmy także i my, aby razem z Nim umrzeć».

J 20:24 Ale Tomasz, jeden z Dwunastu, zwany Didymos, nie był razem z nimi, kiedy przyszedł Jezus. 25 Inni więc uczniowie mówili do niego: «Widzieliśmy Pana!» Ale on rzekł do nich: «Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i nie włożę ręki mojej do boku Jego, nie uwierzę».

J 13:36 Rzekł do Niego Szymon Piotr: «Panie, dokąd idziesz?» Odpowiedział mu Jezus: «Dokąd Ja idę, ty teraz za Mną pójść nie możesz, ale później pójdziesz».

⁶ **Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie.**

Hbr 10:19 Mamy więc, bracia, pewność, iż wejdziemy do Miejsca Świętego przez krew Jezusa. 20 On nam zapoczątkował drogę nową i żywą, przez zastonę, to jest przez ciało swoje.

J 1:4 W Nim było życie, a życie było światłością ludzi...

⁷ **Gdybyście Mnie poznali, znalibyście i mojego Ojca. Ale teraz już Go znacie i zobaczyliście».**

J 8:19 Na to powiedzieli Mu: «Gdzie jest Twój Ojciec?» Jezus odpowiedział: «Nie znacie ani Mnie, ani Ojca mego. Gdybyście Mnie poznali, poznalibyście i Ojca mego».

J 12:45 A kto Mnie widzi, widzi Tego, który Mnie posłał.

⁸ **Rzekł do Niego Filip: «Panie, pokaż nam Ojca, a to nam wystarczy».**

Wj 33:18 I rzekł Mojżesz: «Spraw, abym ujrzał Twoją chwałę».

⁹ **Odpowiedział mu Jezus: «Filipie, tak długo jestem z wami, a jeszcze Mnie nie poznałeś? Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca. Dlaczego więc mówisz: "Pokaż nam Ojca?"**

J 1:18 Boga nikt nigdy nie widział, Ten Jednorodzony Bóg, który jest w łonie Ojca, o Nim pouczył.

J 12:45 A kto Mnie widzi, widzi Tego, który Mnie posłał.

¹⁰ **Czy nie wierzysz, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie? Słów tych, które wam mówię, nie wypowiadam od siebie. Ojciec, który trwa we Mnie, On sam dokonuje tych dzieł.**

J 17:6 Objawiłem imię Twoje ludziom, których Mi dałeś ze świata. Twoimi byli i Ty Mi ich dałeś, a oni zachowali słowo Twoje.

J 1:1 Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo.

J 12:49 Nie mówiłem bowiem sam od siebie, ale Ten, który Mnie posłał, Ojciec, On Mi nakazał, co mam powiedzieć i oznajmić.

¹¹ **Wierzcie Mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie. Jeżeli zaś nie - wierzcie przynajmniej ze względu na same dzieła!**

¹² **Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto we Mnie wierzy, będzie także dokonywał tych dzieł, których Ja dokonuję, owszem, i większe od tych uczyni, bo Ja idę do Ojca.**

Mt 8:10 Gdy Jezus to usłyszał, zdziwił się i rzekł do tych, którzy szli za Nim: «Zaprawdę powiadam wam: U nikogo w Izraelu nie znalazłem tak wielkiej wiary.

Mt 21:21 Jezus im odpowiedział: «Zaprawdę, powiadam wam: jeśli będziecie mieć wiarę, a nie zwątpicie, to nie tylko z figowym drzewem to uczynicie, ale nawet jeśli powiecie tej górze: "Podnieś się i rzuć się w morze!", stanie się.

SAMUEL DORASTAŁ, A PAN BYŁ Z NIM. NIE POZWOLIŁ UPAŚĆ ŻADNEMU JEJEGO SŁOWU NA ZIEMIĘ (1Sm 3:19)

Ewangelia z tej niedzieli jest częścią Mowy Pożegnalnej Jezusa, która tworzy jedną całość. Cechą charakterystyczną tej części są propozycje Jezusa, które zawierają cztery pytania postawione przez czterech Apostołów: 1. odnośnie odejścia (13,31-38); 2. odnośnie drogi do Ojca (14,1-6); 3. odnośnie widzenia Ojca (14,7-14); 4. odnośnie objawienia się Jezusa na świecie (14,15-31). Za każdym razem Jezus przedstawia pewną propozycję, która nie jest zrozumiana lub jest źle rozumiana przez apostołów: stąd ich zapytanie i dalsze wyjaśnienie Jezusa.

¹ **Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzycie w Boga? I we Mnie wierzcie!**

Jezus podkreśla motyw swego odejścia, które jest nieodzowne dla uczniów; nie powinno być ono widziane jako doświadczenie negatywne i niepokojące (14,1.27) ale powinno być przyjęte w wierze (14,1.29).

"I we mnie wierzcie" to jedno z najważniejszy i jednocześnie najtrudniejszych stwierdzeń Ewangelii św. Jana. Żydzi, którzy wierzą w jedynego Boga mogą przyjąć nowe objawienie? Jezus jednak jasno stwierdza, że należy wierzyć i w Niego i w Boga.

² **W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Idę przecież przygotować wam miejsce.**

Obraz domu niesie ze sobą obraz mieszkań. Tłumaczenie pozwalałoby wierzyć, że chodzi o różne mieszkania, różne powołania. Jezus mówi po prostu, iż jest miejsce dla wszystkich.

Św. Augustyn († 430): Bez względu na to, iż jeden od drugiego silniejszy, jeden od drugiego mądrzejszy, jeden od drugiego sprawiedliwszy, jeden od drugiego świętszy, "w domu Ojca mego mieszkań jest wiele"; żaden z nich nie będzie wykluczony z owego domu, w którym każdy otrzyma mieszkanie według swej zasługi. Równy jest bowiem denar dla wszystkich, którzy pracowali (w winnicy), nie różniąc tych, którzy mniej lub więcej się trudzili (Mt 20,9). Ów denar oznacza oczywiście życie wieczne, w którym jeden od drugiego nie ma dłuższego życia, bo co do życia w wieczności nie ma nierównej miary. Jednakże liczne mieszkania oznaczają różny stopień godności będący w życiu wiecznym nagrodą za zasługi. Inna jest bowiem jasność słońca, inna księżyca, inna jasność gwiazd, a gwiazda od gwiazdy różni się jasnością; tak też i z wskrzeszeniem umarłych (1Kor 15,41n.). Podobnie jak gwiazdy, otrzymują święci mieszkania o różnej jasności w królestwie nieba. Jednakże z powodu jednego denara, na który sobie każdy zastżył, nikt od królestwa nie będzie odłączony, a Bóg będzie wszystkim we wszystkich (1Kor 15,28). A ponieważ Bóg jest miłością (1J 4,8), to, co ma każdy z osobna, dzięki miłości wspólne jest dla wszystkich. W ten sposób ma to, co miłuje w innym, a czego nie posiada. Nie będzie więc żadnej zazdrości wśród mających różną jasność, bo we wszystkich będzie panowała jedność miłości.

³ **A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abycie i wy byli tam, gdzie Ja jestem.**

⁴ **Znacie drogę, dokąd Ja idę».**

Jak wszyscy Żydzi, tak i Apostołowie wiedzą iż ludzka historia, jak wyjście z Egiptu, jest wędrówaniem w kierunku Boga; znają oni także Prawo, które jest drogą prowadzącą do Boga (Ps 119). Poznali jednak iż trzeba naśladować Jezusa, drogę Prawa trzeba "zastąpić" wędrówką wiary w Jezusa (zob. 14,1).

⁵ **Odezwał się do Niego Tomasz: «Panie, nie wiemy, dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę?»**